"El futbol de Suècia m'encanta, és molt vertical, ràpid i físic"

Blai Rigau, nascut a la Jonquera fa 26 anys i establert a Terrades, és l'entrenador que ha fet campió l'Allstar FC Luleå femení de la segona divisió regional de Suècia



Rigau ha triomfat en el futbol suec

LLUÍS RIBERA

Blai Rigau, nascut a la Jonquera fa 26 anys i establert a Terrades, és l'entrenador que al setembre passat va fer campió l'equip de futbol de l'Allstar FC Luleå femení de la segona divisió regional de Suècia, equivalent a la quarta categoria estatal. Va aterrar en el club del nord d'aquest país escandinau a principis d'aquest any com a preparador físic i en va acabar agafant les regnes com a primer entrenador, tenint a les seves ordres un grapat de jugadores catalanes amb passat al Barça, a l'Espanyol, al Llevant i a la selecció espanyola.

De Terrades, a quedar campió amb un equip femení de Suècia de quarta categoria. Quin és el camí?
Vaig arribar al Luleå de la manera més inesperada, fa un any buscava feina, tot just m'estava aclimatant al país, aprenent l'idioma tant com podia i fent contactes. Amb un d'aquests contactes, tot fent una cervesa mirant un partit del Barça, vaig dir-li que havia estudiat CAFE (Ciències de l'Activitat Física i de l'Esport) i m'havia certificat en CSCS (Certificate of Strength and Conditioning Specialist) per la prestigiosa NSCA americana, i que la meva prioritat era trobar feina relacionada amb l'esport. Em va comentar que m'ajudaria donant-me a conèixer en dos clubs de la ciutat. Amb el primer, no vam arribar a cap acord, però amb el segon, en aquest cas l'Allstar FC Luleå, ens vam entendre ràpidament. Vaig començar a treballar amb ells a principis d'aquest 2016, quan començaven la pretemporada. Les jugadores i la directiva em van ajudar molt a integrar-me en el club.

Quines tasques tenia assignades?
La primera feina que vaig fer va ser la preparació física, però per motius interns vaig assolir el rol de primer entrenador i preparador físic al mateix temps. He acabat la temporada així i n'he sortit molt content, amb molt aprenentatge a l'esquena, molta feina i amb una gran recompensa com és la lliga d'un país com Suècia. El futbol suec m'encanta, és molt vertical, molt ràpid i molt físic. M'agrada també poder-hi aportar tots els meus coneixements en temes de prevenció de lesions i readaptació esportiva, ja que a casa és un tema en el qual posem èmfasi i tenim molt bagatge, però a Suècia no.

En el seu equip tenia moltes jugadores catalanes. Per què?
El projecte de l'equip era molt ambiciós, tenia l'objectiu d'internacionalitzar el futbol femení, fer-lo més visible i atractiu. Amb aquesta idea, van posar-se en contacte amb equips i jugadores catalanes de primer nivell per a oferir l'opció de jugar amb categoria de jugadora professional a la lliga sueca. Les jugadores que van venir van ser ex del Barça, Espanyol, Llevant, Pardinyes, Levante Las Planas i de la selecció espanyola i catalana, com Paula Canals, Joanna Vega, Maria González, Alexandra Taberner i Yasmina Chamarro. També van venir amb contracte amateur, i per jugar un mes, altres noies com Sara Garcia i Yaiza Pérez, ex del Sabadell, i Marina Fernández, capitana de la selecció andorrana i jugadora del Pardinyes. Totes elles tenien una carrera brillant i han aportat molt potencial a la lliga sueca. Aquesta proposta és molt engrescadora: contracte amb pensió completa i amb la possibilitat de conèixer món i aprendre anglès. Crec que hi ha gent que pagaria per a poder tenir una oportunitat com aquesta.

Quin sistema de competició té la lliga que han guanyat?
La lliga és federada. Si comparem les diferents jerarquies catalanes i sueques, hauríem gua nyat, l'equivalent a masculí, el títol de Tercera Divisió i ascendit a Segona B. En el cas suec, hem aconseguit guanyar la segona divisió i ara comencem a fer els deures per encarar la primera amb garanties.

Entre quins mesos es juga i quants partits té?
La lliga és molt curta, va d'abril a setembre amb una aturada de tres setmanes al juliol. Com a Catalunya, la lliga va per grups per evitar trajectes massa llargs i queda dividida entre el nord i el sud. Aquests grups tenen 10 equips amb un total, doncs, de 18 partits de lliga.

És professional la lliga que han guanyat?
Ni la lliga guanyada ni a on jugarem l?any que ve són professionals. A Suècia, la professionalització arriba en el següent nivell, un cop guanyada la primera divisió regional, l'Eliteetan, equivalent a la segona divisió de casa.

Quin és el club femení de moda del país?
L'equip de moda de la regió és el Piteå, que juga a primera (Allsvenskan) i el tenim a 50 km. És l'equip de referència i amb el qual tenim molt bona relació.

Quin paper té el futbol femení a la societat? És seguit per a la població sueca?
El futbol femení, a Suècia, sempre ha sigut molt ben valorat, mai ha sigut discriminat, sinó tot el contrari, se segueix molt. Potser no en forma d'afició a cada partit, però sí que en sents a parlar al carrer, la gent n'està al corrent i els patrocinadors inverteixen moltíssim en esport femení.

EN CURT

Per què va optar per Suècia? Té pensat tornar a casa?
Vaig acabar CAFE el 2014, el mateix any que a la meva parella li van oferir fer un doctorat a Suècia. El meu anglès era nefast i vaig decidir anar uns mesos a casa de la meva germana, a Londres, per fer calaix i aprendre anglès. Sempre havia volgut veure món i sabia que Suècia era una país que apostava fort per l'esport. Tinc pensat tornar a casa, però no sé quan. La meva intenció era quedar-me a Suècia cinc anys; hi vaig arribar el 2015.

A més de ser entrenador, té alguna altra dedicació?
Treballo a temps parcial en una escola de secundària com a professor de castellà. Fins fa dos mesos vivia únicament del futbol, però per tenir un bon nivell de vida a Suècia necessitava més ingressos.

Què s?esperava i com s'ha trobat aquest país?
Suècia és un país amb un sistema molt flexible, però lent. No va ser fins passats sis mesos que vaig tenir el número de la seguretat social per a poder treballar i estudiar l'idioma seguint el seu sistema d'inclusió. Després, tot van ser facilitats; feina, classes de suec gratuïtes, tothom molt sociable i afable amb mi. Tot i ser una ciutat de 75.000 habitants, la sensació és la de viure en un poble on tothom es coneix. L'adaptació no va ser dura.

En què es diferencia amb Catalunya?
Culturalment. Són gent tímida al principi, però més oberta un cop et deixen "entrar" en les seves vides.
Els estius són càlids, arribes fàcil als 25º, i els hiverns freds, arribant a 30º sota zero. Si es comparen els -15º de Luleå i els 0º de Girona al costat de l'Onyar, jo tinc més fred a Girona, ja que a Luleå la humitat es congela.
El que menys m'agrada és l'estiu, mai es podrà comparar amb els de l'Empordà. El menjar m'agrada molt, no té res a veure amb el català, el ren és una carn molt bona.

El futbol li agrada des de sempre? L?havia practicat?
El futbol sempre m'ha agradat, tant jugar-hi com veure partits. Estudiant la carrera de CAFE i compartint vida amb gent que cursava la mateixa carrera vaig acabar empapat d?esport. Del futbol m'intrigava tota la feina invisible del preparador físic. Per sort o per desgràcia, mai he sigut bo jugant, qualsevol dels meus amics ho podria corroborar; en canvi un dels esports que m'agrada practicar és el vòlei. El que sí que sóc és fan del Barça i també segueixo amb atenció equips com el Bayern o el Pachuca de Mèxic.

Font del document:
http://www.emporda.info/esports/2016/10/11/futbol-suecia-mencanta-vertical-rapid/331912.html?utm_source=rss